

TWENTY SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME

DWUDZIESTA SIÓDMA NIEDZIELA ZWYKŁA

OCTOBER 5, 2025

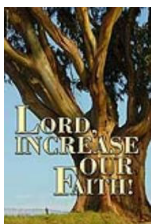

If you have faith
the size of a mustard seed,
you would say
to this mulberry tree,
“Be uprooted
and planted in the sea,”
and it would obey you.

LUKE 17:6

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

TWENTY-SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME OCTOBER 5, 2025

The word of the Lord remains forever.
This is the word that has been proclaimed to
you.
— 1 Peter 1:25

GROWING IN PRAYER

“Lord increase our faith,” said the apostles. Elsewhere they asked him, “Lord teach us how to pray” (Lk 11:1). In essence the two requests were the same. To pray is to focus our heart on God, to have faith in God’s concern for us. Every prayer renews our trust in God, and whenever we turn to God in faith, we are praying. It is no more possible to have faith without prayer than to swim without water. But we need to pray in the right spirit. Too often we just want to bring God around to our way of thinking rather than putting ourselves under God’s guidance.

Sometimes prayer is used as a magical formula, a last resort, worth a try when all else fails. A lawyer was walking along a street with a scholarly friend. When they came to a ladder leaning against a house which was being painted, the scholar refused to pass under it. The lawyer laughed and said “Surely you don’t believe in that old superstition about never walking under a ladder!” “No, I don’t believe in it,” the scholar answered, “but I never waste a chance of avoiding an accident.” Maybe that’s how we approach prayer. We don’t strongly believe in it, but we feel that maybe it might work, as a last resort. So we could join in that request, “Lord, increase our faith; Lord, teach us how to pray.”

Jesus did not just teach his friends how to pray, he showed them by his own example. Often he would turn to God and address him as Father. Early in the morning he would go up the hillside, his favourite place for quiet prayer. When visiting Jerusalem, he spent nights at prayer in the Garden of Gethsemane, so Judas knew where to find him on the night of his arrest. His prayer in the garden is clearly reported. “Father, if it is your will, take this cup away from me. Nevertheless, let your will, not mine be done” (Lk 22:42f). Well, the Father did not take away the cup of suffering from Jesus. But by embracing the will of God, something greater was to follow for Jesus, ultimately his resurrection and ascension. “Unless a wheat grain falls on the ground and dies, it remains only a single grain. But if it dies, it yields much fruit.”

IF THEY COULD SEE ME NOW

“If they could only see me now.” What would our parents or friends think of us if they saw how we behaved in various circumstance, whether we were generous or mean. Many feel this need for the opinion by others, especially to be valued or praised. Unless there’s an audience of some kind to validate us, we hardly think it worthwhile to make the effort. How easy it is to dress up things with a veneer of virtue. Yet only God sees the heart and knows our thoughts.

The opinions of others do matter to some extent. But what counts in the long run is not human opinion but how God sees us. Nothing compares with that judgment. The basic issue is whether we have been authentic human beings. Because of fidelity, the righteous will live. Life in the state of grace, does not depend on social reputation, but on our inner quality. As Paul says, one cannot even fully judge oneself. About righteousness, we can only trust in God’s mercy, while making an honest effort to do what is right. Then the principle applies: “for those who loves God, all things work together unto good.”

If we did things simply for God’s approval, would we be exploited by others? So we won’t commit to being just and generous until others doing so too. The rat-race is nobody’s fault, and yet it’s everybody’s. Social solidarity can only begin when individuals choose it for its own sake. “Ask not what your country can do for you, ask rather what you can do for your country.” Ultimately, this is the way to salvation. When our race has been run, and the Master comes to judge our service, only those who have been generous will feel at home in God’s company. Then we will see that this was the right way to live. “Well done good and faithful servant,” and we will say “It was no more than our duty.”

Unprofitable servants? A better word might be “ordinary”. The servants had just done their job, what was expected; they made their due contribution to life, to God and to others. With Jesus as our guide, we would do this as normal. The standards he sets for us are high. Our lives will be worthwhile and noble, if we also choose them for ourselves.
—Internet

Today’s Readings: *Hab 1:2-3; 2:2-4; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9; 2 Tm 1:6-8, 13-14; Lk 17:5-10*

TREASURES FROM OUR TRADITION

Using beads for prayer and meditation is an ancient custom, found in many cultures and religions. The Christian rosary dates from the twelfth century, when it provided a way for ordinary Christians to learn about the lives of Jesus and Mary. Alan de la Roche, a fifteenth-century Dominican, preferred “Psalter of Our Lady” to “rosary.” This fitting name recalls an explanation of the devotion’s origin. Unable to read the one hundred fifty psalms that formed the Church’s “official” daily prayer, medieval Christians substituted first one hundred fifty Pater Nosters, and later one hundred fifty Ave Marias. By meditating on the various mysteries of the rosary while repeating these simple prayers, the faithful could immerse themselves in the whole mystery of the Incarnation and the Resurrection.

The dedication of October to the Blessed Virgin Mary is an appropriate reminder of this venerable form of prayer. Faithful Christians everywhere continue to meditate on the mysteries of the rosary, praying in groups or alone. Why not take advantage of this season to renew your acquaintance with the rosary?

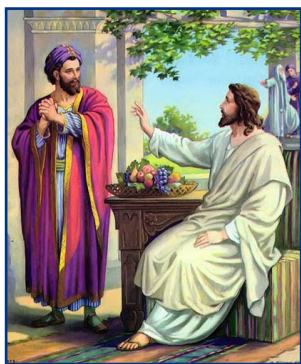
KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 27 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Ha 1:2-3; 2:2-4; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9;*
2 Tm 1:6-8, 13-14; Łk 17:5-10

Całe proroctwo Habakuka, którego dziś słuchamy w pierwszym czytaniu Słowa Bożego, posiada ciekawą formę literacką. Zostało mianowicie ujęte w formę dialogu pomiędzy prorokiem i Bogiem (Jahwe). Wypowiedź Habakuka przybiera w nim postać skargi; może też być nazwana lamentacją. Po każdej zaś tego rodzaju wypowiedzi proroka przychodzi odpowiedź ze strony Boga. Również w dzisiejszym fragmencie mamy na początku właśnie skargę proroka, a w części drugiej wyjaśnienie udzielone przez Pana.

Prorok zali się przede wszystkim na to, że zmuszony jest patrzeć na nieprawość, jaka się dzieje w narodzie wybranym: panuje w nim ucisk i przemoc, powstają spory, wybuchają waśnie. Wszystko zdaje się wskazywać na to, że Pan jest jakby obojętny wobec postępowania narodu, który przecież wybrał sobie na szczególne dziedzictwo.

Bardzo ważna jest odpowiedź, jakiej Bóg udziela na tego rodzaju wątpliwości. Otóż wcale nie patrzy obojętnie na postępowanie swego narodu i tylko pozornie zdaje się opóźniać. Można powiedzieć, że ta uwaga ma powszechne zastosowanie. Zawsze przecież, gdy widzimy zło, które jakby bezkarnie się panoszy, chcielibyśmy od razu być świadkami kary Bożej; ponosi nas wtedy złe

pojęta gorliwość. Zapominamy, że Pan Bóg jest cierpliwy i zawsze czeka na nawrócenie. Kiedy jednak ono nie następuje, przychodzi, aby wymierzyć to, na co człowiek zasłużył. Stąd zawsze należy "czekać".

Szczególnego znaczenia nabiera wyjaśnienie dotyczące odpowiedzialności: "Zginie ten, co jest ducha nieprawego, a sprawiedliwy żyć będzie dzięki swej wierności". A więc Pan Bóg nie stosuje nigdy tzw. zbiorowej odpowiedzialności, lecz każdy indywidualnie odpowie za swoje postępowanie. Kto więc pragnie osiągnąć pełnię życia musi dochować Bogu wierności. Nie zawsze przychodzi nam to łatwo, zwłaszcza wtedy, gdy jesteśmy otoczeni ludźmi, którzy nie liczą się z prawem Bożym. W takich chwilach potrzebna jest naprawdę głęboka, żywa wiara. Nie dziwi nas, że Apostołowie prosili Chrystusa, aby "przymnożył im wiary". Ciekawa wszakże była odpowiedź Mistrza na tę prośbę. Najpierw, jakby uchylając się od bezpośredniej odpowiedzi, podkreśla niezwykle moc wiary. Oświadczając, że nawet jej odrobina, tak mała jak przysłowiowe ziarno gorczycy, może właściwie wszystko zdziałać. Obrazem zaś jej mocy będzie wyrwanie z korzeniami drzewa morwowego, które potrafi przetrwać na jednym miejscu ok. 600 lat (a więc bardzo mocno się zakorzenić).

Następnie Chrystus już bardziej bezpośrednio nawią-

zuje do prośby Apostołów o pomnożenie wiary, wskazując na sposób, w jaki można je osiągnąć, a mianowicie przez pokorną służbę. Chodzi oczywiście o służbę Bogu, ale trzeba przyznać, że nie jest ona wcale łatwa, ponieważ wymaga tego, co jest w pewnym sensie przeciwne naszej naturze. Na ogół jesteśmy przecież nastawieni na to, aby nas doceniano, aby zauważono naszą pracę i słusznie za nią wynagrodzono. Taką też postawę przyjmujemy nieraz nawet wobec Boga: służąc Mu pragniemy, aby stale nam błogosławił i to w formie, jaką uznamy za słuszną. Stąd niezwykle trudno przychodzi powiedzieć sobie: "jesteśmy tylko nieużytecznymi sługami, wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać". A właśnie taka dopiero postawa jest wyrazem naszej żywej wiary i sprawia, dzięki działaniu Bożemu, jej pomnożenie.

Z napomnień i pouczeń, jakie kieruje dziś św. Paweł do swojego ucznia Tymoteusza, biskupa Efezu, poznajemy wiele ważnych spraw dotyczących życia pierwotnego Kościoła. Najpierw dowiadujemy się, że poszczególnymi Kościołami lokalnymi kierowali pasterze ustanowieni przez Apostołów. Do tej funkcji byli przeznaczani specjalnym obrzędem. Dziś św. Paweł wspomina tylko o włożeniu rąk, przy innej okazji doda, że tej czynności towarzyszyła modlitwa o udzielenie szczególnej łaski Bożej. Zauważmy, że jest to czynność, która ma miejsce do dziś w obrzędzie święceń. Włożenie zaś rąk daje "charyzmat Boży", a więc specjalny dar, który nie tylko upoważnia, ale też i uzdalnia do głoszenia Ewangelii, dzięki pomocy udzielanej przez Boga.

Ze słów Apostoła pośrednio wynika, że Tymoteusz już dawno przez włożenie rąk otrzymał wspomniany charyzmat i być może poddał się pewnemu zniechęceniu na skutek trudności napotkanych w głoszeniu Ewangelii. Stąd mowa o rozpaleniu na nowo "Bożego charyzmatu" oraz zachęta do przezwyciężenia przeszkód. Z tego również należy wnioskować, że człowiek otrzymujący wspomniany tutaj charyzmat nie zostaje pozbawiony wolnej woli w tym sensie, żeby Bóg przejmował całkowicie inicjatywę. Przeciwnie, zaktualizowanie "Bożego charyzmatu" jest uzależnione od postawy człowieka.

Dowiadujemy się wreszcie, że niezwykle ważnym zadaniem biskupów było od samego początku strzeżenie depozytu wiary, a więc całego dziedzictwa wiary i miłości, przyniesionego przez Chrystusa. W wypełnianiu tego obowiązku pasterzy wspomaga Duch Święty.

— ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

RÓŻANIEC. „ZDROWAŚ MARYJO”

Każde "Zdrowaś Maryjo" jest spowijaniem Chrystusa w chwałę Maryi. Każde "Zdrowaś Maryjo" to nasze wołanie do Chrystusa przez najczulsze serce Jego Matki. Po Bogu w Trójcy Świętej Jedyńm nie mamy nikogo bliższego nad Matkę Słowa Wcielonego.

Gdy więc szukamy w naszych myślach modlitewnych z kim mielibyśmy rozmawiać, komu mielibyśmy się zwierzyć, z kim naszą samotność dzielić, to chyba tylko z Maryją. W tych więc maleńkich paciorkach różańcowych, w każdym "Zdrowaś Maryjo" oddajmy Jej sercu i złożmy w Jej ramiona nasze myśli, troski, lęki, radości, i miłość do Jej Syna.

Kard. Stefan Wyszyński, "Kromka Chleba".

ŚW. FAUSTYNA KOWALSKA—5 PAŹDZIERNIKA

Helena Kowalska urodziła się 25 sierpnia 1905 r. w rolniczej rodzinie z Głogowca k/Łodzi jako trzecie z dziesięciorga dzieci. W szesnastym roku życia opuściła dom rodzinny, by na służbie u zamożnych rodzin i pomóc rodzicom. Przez cały czas bardzo pragnęła życia zakonnego, ale rodzicom powiedziała o swoich zamiarach dopiero w 1922 r.

W zakonie przeżyła 13 lat. 22 lutego 1931 r. po raz pierwszy ujrzała Pana Jezusa Miłosiernego. Otrzymała wtedy polecenie namalowania takiego obrazu, jak ukazana jej postać Zbawiciela, oraz publicznego wystawienia go w kościele. Mimo znacznego pogorszenia stanu zdrowia pozwolono jej na złożenie profesji wieczystej 30 kwietnia 1933 r. Później została skierowana do domu zakonnego w Wilnie. Na początku 1934 roku zwróciła się z prośbą do artysty-malarza Eugeniusza Kazimierskiego o wykonanie według jej wskazówek obrazu Miłosierdzia Bożego. Gdy w czerwcu ujrzała ukończony obraz, płakała, że Chrystus nie jest tak piękny, jak Go widziała.

Dzięki usilnym staraniom ks. Michała Sopoćko, kierownika duchowego siostry Faustyny, obraz został wystawiony po raz pierwszy w czasie triduum poprzedzającego uroczystość zakończenia Jubileuszu Odkupienia świata w dniach 26-28 kwietnia 1935 r. Został umieszczony wysoko w oknie Ostrej Bramy i widać go było z daleka. Uroczystość ta zbiegła się z pierwszą niedzielą po Wielkanocy, tzw. niedzielą przewodnią, która - jak twierdziła siostra Faustyna - miała być przeżywana na polecenie Chrystusa jako święto Miłosierdzia Bożego. Ksiądz Michał Sopoćko wygłosił wówczas kazanie o Bożym Miłosierdziu.

W 1936 r. stan zdrowia siostry Faustyny pogorszył się znacznie, stwierdzono u niej zaawansowaną gruźlicę. Od marca tego roku do grudnia 1937 r. przebywała na leczeniu w szpitalu na krakowskim Prądniku Białym. Wiele modliła się w tym czasie, odwiedzała chorych, a umierających otaczała szczególną modlitewną pomocą. Starła się bardzo, by żaden ubogi nie odszedł bez najmniejszego choćby wsparcia od furty klasztornej. Wywierała bardzo pozytywny wpływ na wychowanki Zgromadzenia, dając im przykład pobożności i gorliwości, a zarazem wielkiej miłości.

Chrystus uczynił siostrę Faustynę odpowiedzialną za szerzenie kultu Jego Miłosierdzia. Poleciał pisanie Dzienniczka poświęconego tej sprawie, odmawianie nowenny, koronki i innych modlitw do Bożego Miłosierdzia. Codziennie o godzinie 15:00 Faustyna czciła Jego konanie na krzyżu. Przepowiedziała także, że szerzona przez nią forma kultu Miłosierdzia Bożego będzie zabroniona przez władze kościelne. Dzięki s. Faustynie odnowiony i pogłębiony został kult Miłosierdzia Bożego. To od niej pochodzi pięć form jego czci: obraz Jezusa Miłosiernego ("Jezu, ufam Tobie"), koronka do Miłosierdzia Bożego, Godzina Miłosierdzia (godzina 15, w której Jezus umarł na krzyżu), litania oraz święto Miłosierdzia Bożego w II Niedzielę Wielkanocną.

W kwietniu 1938 r. nastąpiło gwałtowne pogorszenie stanu zdrowia siostry Faustyny. Ksiądz Michał Sopoćko udzielił jej w szpitalu sakramentu chorych, widział ją tam w ekstazie. Po długich cierpieniach, które znosiła bardzo cierpliwie, zmarła w wieku 33 lat - 5 października 1938 r. Jej ciało pochowano na cmentarzu zakonnym w Krakowie-Łagiewnikach. W 1966 r. w trakcie trwania procesu informacyjnego w sprawie beatyfikacji siostry Faustyny, przeniesiono jej doczesne szczątki do kaplicy Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.

S. Faustyna została beatyfikowana 18 kwietnia 1993 r., a ogłoszona świętą 30 kwietnia 2000 r. Uroczystość kanonizacji przypadła w II Niedzielę Wielkanocną, którą św. Jan Paweł II ustanowił wtedy świętem Miłosierdzia Bożego.

—breviarz.pl

ST. FAUSTYNA KOWALSKA — OCTOBER 5TH

Helena Kowalska was born on August 25, 1905 in a farming family from Głogowiec near Łódź as the third of ten children. At sixteen, she left her family home to serve wealthy families and help her parents. She wanted religious life very much all the time, but she told her parents about her intentions only in 1922.

She lived in the convent for 13 years. On February 22, 1931, she saw the Merciful Jesus for the first time. She was then instructed to paint such a picture as the figure of the Savior shown to her, and to exhibit it publicly in the church. Despite a significant deterioration in her health, she was allowed to make perpetual profession on April 30, 1933. Later, she was sent to a religious house in Vilnius. At the beginning of 1934, she asked the artist-painter Eugeniusz Kazimierski to make the image of the Divine Mercy according to her instructions. When she saw the finished painting in June, she cried that Christ was not as beautiful as she had seen Him.

Thanks to the strenuous efforts of Fr. Michał Sopoćko, the spiritual director of sister Faustina, the painting was exhibited for the first time during the triduum preceding the celebration of the end of the Jubilee of the Redemption of the World on April 26-28, 1935. It was placed high in the window of the Gate of Dawn and could be seen from a distance. This celebration coincided with the first Sunday after Easter, the so-called the guiding Sunday, which - as Sister Faustina claimed - was to be celebrated at Christ's command as the Feast of Divine Mercy. At that time, Father Michał Sopoćko delivered a sermon on God's Mercy.

In 1936, sister Faustina's health deteriorated considerably and she was diagnosed with advanced tuberculosis. From March of that year to December 1937, she was treated in a hospital in Krakow's Prądnik Biały. During this time, she prayed a lot, visited the sick, and surrounded the dying with special prayers. She tried very hard not to let any poor leave the monastery without the slightest support. She exerted a very positive influence on the pupils of the Congregation, giving them an example of piety and zeal, and at the same time great love.

Christ made Sister Faustina responsible for spreading the cult of His Mercy. He recommended writing a Diary on this matter, reciting Novena, Chaplet and other prayers to Divine Mercy. Every day at 3 p.m. Faustina worshiped his dying on the cross. She also predicted that the form of the worship of the Divine Mercy she promoted would be forbidden by the church authorities. Thanks to Sr. Faustina, the cult of Divine Mercy has been renewed and deepened. It is from her that five forms of his worship come: the image of Merciful Jesus ("Jesus, I trust in You"), the Chaplet of Divine Mercy, the Hour of Mercy (3 pm, when Jesus died on the cross), litany and the Feast of Divine Mercy on the Second Sunday of Easter.

In April 1938, Sister Faustina's health condition deteriorated rapidly. Father Michał Sopoćko gave her the sacrament of the sick in the hospital, he saw her in ecstasy. After long suffering, which she endured very patiently, she died at the age of 33 - October 5, 1938. Her body was buried in the convent cemetery in Kraków-Łagiewniki. In 1966, during the information process regarding the beatification of sister Faustina, her mortal remains were transferred to the chapel of the Sisters of Our Lady of Mercy in Kraków-Łagiewniki.

Sr. Faustina was beatified on April 18, 1993, and proclaimed a saint on April 30, 2000. The canonization ceremony fell on the 2nd Easter Sunday, which St. John Paul II then established the feast of Divine Mercy.

—breviarz.pl

ŚW. FRANCISZEK Z ASYŻU—4 PAŹDZIERNIKA

założyciel zakonu franciszkanów, a pośrednio także klarysek i tercjarzy, misjonarz, mistyk średniowieczny, stygmatyk, święty Kościoła katolickiego.

W 1208 r. podczas czytania Ewangelii o rozesłaniu uczniów, uderzyły go słowa: "Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski" (Mt 10, 10). Odnalazł swoją drogę życia. Zrozumiał, że chodziło o budowę trudniejszą - odnowę Kościoła targanego wewnętrznymi niepokojami i herezjami. Nie chcąc zostać uznany za twórcę kolejnej grupy herezyków, Franciszek spisał swoje propozycje życia ubożego według rad Ewangelii i w 1209 r. wraz ze swymi braćmi udał się do Rzymu. Papież Innocenty III zatwierdził jego regułę. Odtąd Franciszek i jego bracia nazywani byli braćmi mniejszymi. Franciszkowy ideał życia przyjmowały również kobiety. Już dwa lata później, dzięki św. Klarze, która była wierną towarzyszką duchową św. Franciszka, powstał Zakon Ubogich Pań - klaryski.

Franciszek aprobował świat i stworzenie, obdarzony był niewiarygodnym osobistym wdziękiem. Dzięki niemu świat ujrzał ludzi z kart Ewangelii: prostych, odważnych i pogodnych. Wywarł olbrzymi wpływ na życie duchowe i artystyczne średniowiecza. Trudy apostołstwa, surowa pokuta, długie noce czuwania na modlitwie wyczerpały siły Franciszka. Zmarł w 1226 r., przeżywszy 45 lat, o zachodzie słońca w kościele Matki Bożej Anielskiej w Asyżu. Kiedy umierał, prosił, by bracia zwlekli z niego odzienie i położyli go na ziemi. Rozkrzyżował przebite stygmatami ręce. Odszedł z psalmem 141 na ustach, wcześniej wysłuchawszy Męki Pańskiej według św. Jana.

ST. FRANCIS OF ASSISI—4 OCTOBER

founder of the Franciscan order, and indirectly also of the Poor Clares and Tertiaries, missionary, medieval mystic, stigmatic, saint of the Catholic Church.

In 1208, while reading the Gospel about the sending of the disciples, he was struck by the words: "Do not take a bag, or two garments, or sandals, or a staff" for your journey (Mt 10:10). He found his way in life. He understood that it was about a more difficult construction - the renewal of the Church torn by internal unrest and heresies. Not wanting to be considered the creator of another group of heretics, Francis wrote down his proposals for a poor life according to the advice of the Gospel and in 1209 he went to Rome with his brothers. Pope Innocent III approved his rule. From then on, Francis and his brothers were called lesser brothers. Women also accepted Francis' ideal of life. Just two years later, thanks to St. Clare, who was the faithful spiritual companion of Saint Francis, the Order of Poor Ladies - Poor Clares - was established.

Francis approved of the world and creation and was endowed with incredible personal charm. Thanks to him, the world saw people from the pages of the Gospel: sim-

ple, brave and cheerful. He had a huge impact on the spiritual and artistic life of the Middle Ages. The hardships of apostolate, severe penance, long nights of vigil in prayer exhausted Francis' strength. He died in 1226, at the age of 45, at sunset in the church of Our Lady of the Angels in Assisi. When he was dying, he asked his brothers to take off his clothes and lay him on the ground. He spread his hands pierced with stigmata. He left with Psalm 141 on his lips, having previously listened to the Passion of the Lord according to St. John.

—breviarz.pl

ŚWIĘTO MATKI BOSKIEJ RÓŻAŃCOWEJ 7 PAŹDZIERNIKA

Święto NMP Różańcowej obchodzone 7 października nadaje specyficzny charakter całemu miesiącu. *Różaniec*, ta prosta a piękna forma uczczenia tajemnic naszego Odkupienia za pośrednictwem N. M. Panny, nie może być obcym duchowi liturgii. Dlatego też Kościół ustanowił to święto, abyśmy mogli uczcić *Królową Różańca Świętego*, która tyle łask i pociech wyprasza tym, którzy wiernie ten *różaniec* odmawiają.

Różaniec, przez długi czas składał się z piętnastu tajemnic. Obecnie ma dwadzieścia. Ojciec Święty Jan Paweł II zreformował sposób odmawiania różańca świętego, ustalony w 1569 roku przez Piusa V. Istotna zmiana polegała na wprowadzeniu Tajemnic Światła dotyczących publicznej działalności Jezusa (*Chrzest w Jordanie*; *Cud w Kanie Galilejskiej*; *Głoszenie Królestwa Bożego*; *Przemienienie na Górze Tabor*; *Eucharystia*). Wszystkie tajemnice *Różańca* mają uświadomić wiernym, że modlitwa różańcowa jest modlitewnym rozważaniem życia Pana Jezusa i podążaniem za Nim z Jego Najświętszą Matką.

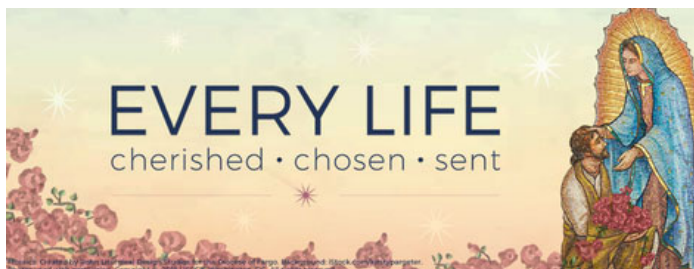
Wspomnienie Matki Bożej Różańcowej ustanowione zostało na pamiątkę zwycięstwa floty chrześcijańskiej nad wojskami tureckimi, odniesionego pod Lepanto (nad Zatoką Koryncką) 7 października 1571 r.

—"Rycerz Niepokalanej"

FEAST OF OUR LADY OF THE ROSARY—OCTOBER 7

The Feast of the Blessed Virgin Mary of the Rosary, celebrated on October 7, should submit a motion for a comprehensive celebration. The Rosary, this simple yet beautiful form of commemorating the mysteries of our Redemption through the intercession of the Blessed Virgin Mary, cannot be alien to the spirit of the liturgy. The Church also established this feast, and we could honor the Queen of the Holy Rosary, who obtains so many graces and consolations for those who are faithful to the ten Rosaries.

For a long time, the Rosary consisted of fifteen mysteries. Currently, it has twenty. Holy Father John Paul II reformed the method of praying the Holy Rosary, published in 1569 by Pius V. A significant change concerns the Mysteries of Light concerning the public existence of Jesus (Baptism in the Jordan; Miracle at Cana; Proclamation of the Kingdom of God; Transfiguration on Mount Tabor; Eucharist). All the mysteries of the Rosary are delivered reliably, that praying the Rosary is a modular choice of the life of the Lord Jesus and following Him with His Most Holy Mother.

EVERY LIFE IS WORTH LIVING

Heavenly Father, thank you for the precious gift of life. Help us to cherish and protect this gift, even in the midst of fear, pain, and suffering.

Give us love for all people,
especially the most vulnerable,
and help us bear witness to the
truth that every life is worth living.

Grant us the humility to accept help when we are in
need, and teach us to be merciful to all.

Through our words and actions, may others encounter
the outstretched hands of Your mercy.

We ask this through Christ, our Lord. Amen.

ROSARY COAST TO COAST

In celebration of the Feast of Our Lady of the Rosary on Tuesday October 7, 2025, the faithful will come together across the United States on **Sunday October 5, 2025**, the 108th anniversary of the Fatima Miracle, at **1 pm PDT** to pray the Rosary. We invite all to join this celebration in our Center as well at 1 pm this Sunday.

BIERZMOWANIE

Zbieramy listę zainteresowanych w przygotowaniu do przystąpienia do Sakramentu Bierzmowania. Do przygotowania mogą przystąpić ci którzy ukończą 16 lat do czasu przyjęcia Sakramentu. Zebranie dla rodziców i kandydatów będzie ogłoszone.

CONFIRMATION

We are collecting a list of those interested who would like to prepare to receive the Sacrament of Confirmation over a 2 year course. Those who will have attained 16 years of age at the time of receiving the Sacrament are eligible. A meeting with the parents and candidates will be announced.

A SHARE IN MY JOY AND GLORY

There will come a time when this work, which God is demanding very much, will be as though utterly undone. And then God will act with great power, which will give evidence of its authenticity. It will be a new splendor for the Church, although it has been dormant in it from long ago (*Diary*, 378).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Jarroł Paviak
Zofia Adamowicz	Brooklyn Hamsley	Mirosława Pawelczak
Karen Arandoña	Todd Hill	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Tot Hoang	Jan Piwko
Kyle Ardando	Dick Hoffman	Francis Ports
Sarah Arrizon	Jackie Hoyt	Benito Ramirez
Andrzej&Michael Ashline	Andrzej Hulisz	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Marlena Hulisz	Lourdes Rey
Ewa&Roman Aukstulewicz	John Ibarra	Inka Rezler
Elżbieta Babińska	Josephina Iearra	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Jadwiga Inglis	Mickie Rizutto
Wiesława Barr	Leonard Jakubas	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Renee Jarecki	Henryk Ruchel
Lois Barta	Ania Karwan	Elżbieta Rudzińska
Pilar Bascope	Katarzyna Gaska	Veronica Sequi
Igor Bijan	Larry Klementowski	Debra Shewman
Ronald Brozchinsky	Kimberly & Family	Barbara Siwecki
Paul Budai	Zbigniew Kostecki	Maria Sowa
Gregorio Cabotaje	Anet L.	Jean & Mike Speakman
Edward Cacho	Mary Laning	Matt Starbuck
Dora Carrillo	Danuta Łabuś	Mary Strazdas
Peter Camacho Family	Monique Chmielewska	Adrianne Swinford
Jean Carter	Lehman	Halina Szmít
Ashley&Connor Cooper	Olli Marban	Grace Teodors
Lacie Cooper	Marian Marek	Teresa Turek
Gina Cruz	Anthony Martinez	Unborn Children
Jadwiga Cywińska	Antoinette Martinez	Kelsie Wagner
Sylvia Derby	Amber Matrauga	Charlene Web
Adam Dolewski	Gail Morganti	Bernadette Westphal
Zdzisław Dolewski	Jarosław Musiał	Alicja Wilczyńska
Joe Doud	Irene Nielsen	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Monica Nava	Janina&Henryk Żelazewscy
Jacek Dzimiński	Gloria Norton	Bogusia Zientek
Edmund F. Dzwigalski	Jerry Nicassio	
Charlotte Frances	Andrzej Niedojadło	
Grzegorz Gaska	Jacek Ozimski	

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Faustina Kowalska, religious
Monday:	St. Bruno, Priest
Tuesday:	Our Lady of the Rosary
Wednesday:	St. Benedicta
Thursday:	St. Denis, Bishop, and Companions, Martyrs
Friday:	St. Victor and Companions
Saturday:	St. John XXIII, Pope
Sunday:	Bl. John Beyzym, priest

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **October 11th and 12th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

The Spirit of God makes us strong, loving and wise. How will you use these gifts to serve the gospel? Consider being a sister, brother, priest or deacon **DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT 800-553-3321**

Sat 10/4	8:00 am	First Saturday Devotion Mass
	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 10/5	9:00 am	+Brian Copelande from Bob and Elaine Starbuck +Marian Niculae from family
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Zofia Kopydłowska w rocznicę odejścia do Pana Boga od córki Grażyny O zdrowie i wszelkie łaski dla Tadeusza Przybyły od Elżbiety Przybyły z dziećmi +Anna Kajewska i +Antoni Kajewski od córki i syna +Faith Arrula i Boże błogosławieństwo dla rodziny pogłębionej w żałobie O Boże błogosławieństwo i powrót do zdrowia po operacji dla Krystyny Szczęścik
	1:00 pm	Rosary Coast to Coast
Sat 10/11	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 10/12	9:00 am	+Josephina Niculae from family
	10:30 am	O Boże błogosławieństwo i opiekę dla całej rodziny z okazji 35 rocznicy ślubu Lucyny i Romana O Boże błogosławieństwo dla Julii Machoń z okazji 18 urodzin od rodziców i dziadków +Adam Salamach w 42 rocznicę śmierci od córki Anny z rodziną +Michalina Nyklaszw w 1 rocznicę śmierci Od córki, zięcia i wnuka z rodziną O Boże błogosławieństwo dla Heleny Munson z okazji urodzin od mamy
Sat 10/18	4:00 pm	+Barbara Woolfolk from her family
Sun 10/19	9:00 am	+Alexandra Manea from family
	10:30 am	Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka
Sat 10/25	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 10/26	9:00 am	+Marian Niculae from family
	10:30 am	+Edward i +George Konefat od rodziny +Grażyna Czerwińska w 1 rocznicę odejścia do Pana od siostry Aliny z rodziną

POLISH FESTIVAL LOS ANGELES 2025

3424 WEST ADAMS BLVD, LOS ANGELES, CA 90018

Saturday, October 4
12 PM - 11 PM

Sunday, October 5
10 AM - 8 PM

Join us in Celebrating Polish Culture!

Our Lady of the Bright Mount Church
The Shrine of Saint John Paul II

- Free Admission
- Authentic Polish Food
- Delicious Polish Pastries
- Traditional Polish Music
- Folk Dance Performances by Various Groups
- Saturday Night Disco Polo
- Raffle Lottery (\$5 per ticket)
- Fun for Kids and more!

Phone: 323.734.5249 • Website: www.parafiala.org

PSA UPDATE

As of this week 94 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2025 and have pledged \$34,633. **All funds raised in excess of our goal of \$36,000 will be refunded to our center,**

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

CONGRATULATIONS !

To all Raffle Winners at the Dożynki Harvest Festival 2025 in Yorba Linda!

The Grand Prize Winners were:

\$5,000 Ms. Margaret Ward
\$3,000 Mr. James McCloskey
\$1,000 Ms. Jill Novak

Please pick up your prize at the church office during the office hours. All prizes need to be picked up within 30 days!

Thank you one more time to our Sponsors for all great prizes and to all of you who had purchased the tickets!

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
09/20 & 09/21/2025	\$5,344.00	\$497.00

God bless for your generosity!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD
Deacon: Dn. Jim Merle
Office Manager: Kathie Kudlo
Office Hours:
 Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm
 Sat 12:00 noon—4:00 pm
 Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.
Bulletin Editor:
Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:
Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English
Sunday Masses: 7:15 am - Latin
 9:00 am - English
 10:30 am - Polish
First Friday Masses: 8:30 am - English
 7:30 pm - Polish
Confession before each Mass